

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200392
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119200392.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu : V. A., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom O. XX, O. U. proti žalovanému : BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a** .

II. Žaloba sa **z a m i e t a** .

III. Z r u š u j e s a neodkladné opatrenie Okresného súdu Trenčín, č. k. 14Csp/4/2019-21 zo dňa 23.01.2019.

IV. Žalovaný **m á** proti žalobcovi právo na náhradu trov konania 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. Zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.6.2006 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná ; určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.6.2006 je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná; určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve a k povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi finančné zadostučinenie 200€ a náhrady trov konania. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 20.6.2006, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 50.000,-Sk (1.659,69€) a túto považuje za problematickú s poukazom na neprijateľné podmienky (§ 54 ods.1 OZ) ako nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľnosť rozhodcovskej doložky , dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Išlo o typovú formulárovú vopred pripravenú zmluvu zo strany veriteľa a veriteľ si dohodou o zrážkach zo mzdy jednostranne diktuje výšku dlhu bez súdneho prieskumu. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považoval žalobca za rozporný s právom Európskej únie ako aj s medzinárodnou zmluvou a preto je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka . Pre rozhodnutie predmetnej veci je zásadný buď výklad ústavného súdu alebo Súdneho dvora EÚ. Súčasťou žaloby je preto aj návrh na prerušenie konania podľa čl.125 ods.1 písm.a/ Ústavy SR a predloženie veci Ústavnému súdu alebo Súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods.3 písm.b/ Zmluvy o Európskej únii. Poukázal na znenie § 551 Obč. zákonníka s tým, že tento inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje postihovať majetok dlžníka priamo voči jeho zamestnávateľovi , napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah, čo vyvoláva nerovnováhu v právach a povinnostiach a spotrebiteľ sa ocitá v nevyrovnanom a znevýhodnenom postavení. Poukázal na rozsudok C-240/98 až C-244/98, ako aj ďalšie a na znenie Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 a na rozhodnutia, ako sa má táto vykladať (rozsudok C618/10 Banco Espanol, rozsudok C-106/77 Simmenhal) s tým, že čl.6 Smernice ukladá

členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách neboli pre spotrebiteľa záväzné. Žalobca sa domáhal posúdenia zmluvy a poukazoval na naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu (Dohody o zrážkach zo mzdy). Deklarovaním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy , prípadne jej určenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 153 ods.3,4 Obč. zákonníka žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného ustanovenia v spotrebiteľských veciach. Hrubá nerovnováha je daná tým, že veriteľovi je umožnené svojvoľne určiť výšku dlhu a postihnúť majetku. Žalovaný si dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru , je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi platca mzdy vykonával mesačnú zrážku vo výške 2-násobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v úverovej zmluve. Spoločnosť je oprávnená zrážky prijímať nielen do úplného vrátenia celého úveru súčasne s úrokmi ale aj s úrokmi z omeškania, zmluvnými pokutami, poplatkami za služby a ostatných záväzkov klienta z úverovej zmluvy, čo je v rozpore so zákonom a je to aj neprijateľná zmluvná podmienka (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/544/2013).

2. Žalovaný namietal nedostatok právomoci súdu vec prejednať s poukazom na ust. § 161 ods.2 C.s.p. a samotný odkaz na judikatúru Európskeho súdneho dvora nezodôvodňuje neplatnosť uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. V čase uzatvorenia zmluvy dňa 20.6.2006 už bola Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách už v našom právnom poriadku implementovaná bola a vychádzajúc zo znenia zákona na ochranu spotrebiteľa v Občianskom zákonníku sa nevzťahovala na právny vzťah medzi účastníkmi konania a platnosť vzniku tohto vzťahu nemožno posudzovať podľa noriem prijatých neskôr, ako došlo k uzatvoreniu zmluvy(napr. rozsudok NS SR z 26.3.2009 sp.zn. 1MObdo V 16/2006). Obč. zákonník podľa § 52 ods.1 platný v čase uzavretia zmluvy taxatívne vymenoval, ktoré zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami a keďže zmluva o úvere v tomto ustanovení uvedená nie je, je vylúčená aplikácia ust. § 53 ods.4 Obč. zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na článok 2 ods.3 Ústavy SR (nikoho nemožno nútiť aby konal niečo, čo zákon neukladá). Poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 244/09 zo dňa 29.9.2009 v zmysle ktorého „Ústavne konformný výklad právnej normy nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením, resp. so zmyslom vykladaného normatívneho textu . V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy.“ Poukázal tiež na všeobecný zákaz spätného pôsobenia právnych noriem a zásadu, v zmysle ktorej „ten, kto konal resp. postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu alebo niektorého jeho ustanovenia“ (nález ÚS PL.ÚS 36/95 z 3.4.1996). Žalovaný poukázal na to, že je v rozpore s Ústavou SR priamo vyvodzovať práva a povinnosti zo Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 , pretože ide o sekundárny zdroj práva , záväzný pre každý členský štát a nemožno ju použiť v horizontálnych vzťahoch medzi subjektmi súkromného práva, za situácie, ak už bola do právneho poriadku implementovaná. Podľa čl. 7 ods.3 Ústavy SR prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl.120 ods.2 Ústavy SR. Žalovaný poukázal na to, že judikatúra ESD považuje rozhodcovskú doložku v spotrebiteľských zmluvách za všeobecne prípustnú. Rozsudok Súdneho dvora zo dňa (prvá komora) 6.10.2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania , ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n o 4 de Bilbao - Španielsko) Asturcom Telecomunicaciones SL/Cristina Rodrigues Nogueira (Vec C-40/08) vo svojom výroku konštatuje, že Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku , ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky , ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť , aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Rozsudok súdneho dvora z 9.3.1978 „Neuplatnenie zákona , ktorý je v rozpore s právom Spoločenstva, vnútroštátnym súdom „ (Vec 106/77) , ktorej predmetom je návrh podaný Pretore di Susa (Taliansko) medzi Amministrazione delle Finanze dello Stato a Simmenthal , akciovou spoločnosťou , so sídlom v Monze , na ktorý sa právny zástupca odvoláva, pojednával o rozpore Zmluvy a nariadenia s vnútroštátnym poriadkom a tieto na rozdiel od Smernice sú priamym zdrojom práva. Akákoľvek argumentácia uvedeným rozsudkom je vylúčená , nakoľko skutkové a právne okolnosti sú výrazne odlišné, ako v tomto spore. Smernica nemôže mať horizontálny priamy účinok, čo znamená že jednotlivec sa ustanovení smernice nemôže dovolávať voči inému jednotlivcovi (rozhodnutie ESD vo veci 152/84 M.H. Marshall v. Southampton and South-West Hampshire Area HealthAuthority (1986) ECR 723 a vo veci C-91/92 Paola FacciniDori v. RecrebSrl.(1994) ECR

1-3325. Súd tu opakovane vyslovil názor, že „Rozšírenie možnosti priameho účinku smerníc i na vzťahy medzi jednotlivcami by znamenalo priznať Spoločenstvu právomoc ukladať s bezprostredným účinkom povinnosti jednotlivcom, avšak takú právomoc má iba vtedy, ak je oprávnený prijímať nariadenia.“ Z tohto dôvodu je platnosť rozhodcovskej doložky nevyhnutné riešiť výlučne s ohľadom na požiadavky vnútroštátneho právneho poriadku, kladenými v posudzovanom prípade ust. § 1 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe týchto ustanovení je potom potrebné konštatovať, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve nie je neplatná (ex lege) automaticky, ale je potrebné v každom jednotlivom prípade ju skúmať, ako má rozhodcovská doložka spôsobiť ujmu spotrebiteľa a značnú nerovnováhu v jeho právach a povinnostiach, ktoré mu z nej vyplývajú a tvrdenia podložiť dôkazmi. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 26.6.2013 sp.zn. 18CoE/132/2013, kde konštatuje „súd sa pri svojich úvahách o neprijateľnej rozhodcovskej doložke odvoláva na ust. Smernice 93/13/EHS. Zaoberá sa jej hodnotením v kontexte úvah vyplývajúcich s prílohy 1 písm.q/ tejto smernice, ktorá hodnotí, čo je možné považovať za neprijateľnú podmienku, pričom táto interpretácia vychádza z nesprávneho prekladu a slovenský preklad by mal znieť: Nekalou podmienkou je zbavenie spotrebiteľa práva, alebo mu brániť v uplatnení práva podať žalobu, alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výlučne arbitrážou, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia právnych predpisov. V tomto kontexte potom nemožno ujednanie rozhodcovskej doložky hodnotiť za nekalú podmienku, nakoľko rozhodcovské konanie je súčasťou legislatívne upraveného procesu a je súčasťou civilného práva. Inak je povinnosťou exekučného súdu poverenie na vykonanie exekúcie vedenej na základe vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydať.“ Zároveň žalovaný dal do pozornosti návrh generálnej advokátky ESD Vericy Trstenjak prednesený dňa 29.11.2011 vo vci C-453/10 medzi účastníkmi Jana Preničová, Vladislav Perenič proti S.O.S. finac, spol. s.r.o. bod 63 a nasl. : „Ako vyplýva zo šiesteho odôvodnenia smernice 93/13/, jej účelom je odstrániť nekalé podmienky z týchto zmlúv a nie vyhlásiť zmluvy, na základe nekalých podmienok za neplatné; cieľ, ktorý normotvorca sledoval spočíval výlučne v nastolení rovnováhy a vyrovnanosti zmluvných vzťahov medzi predajcom a dodávateľom. Podľa ust. § 93b ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (§ 5 písm. i) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona a toto zároveň vylučuje rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže postup právneho predchodcu žalovaného odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia vnútroštátneho poriadku. Ďalej žalovaný namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm.c/ C.s.p., ktorý je podmienkou podania takejto žaloby a k vykonaniu zrážok zo mzdy už došlo a pokiaľ by súd žalobe vyhovel, bol by podaný ďalší návrh na splnenie povinnosti a takouto žalobou sa teda neodstraňuje stav právnej neistoty, pretože neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu. Žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu ani v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Dôkazné bremeno nesie žalobca a je jeho povinnosťou je preukázať, že zmluvu neuzavrel slobodne s výnimkou prípadu, ak by v čase jej podpisu bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tendenčné tvrdenia a súd by ich nemal brať do úvahy. Žalobca si slobodne vybral právneho predchodcu žalovaného, hoci na trhu je široký výber iných bankových inštitúcií a akceptoval vykonávanie zrážok zo mzdy. Tvrdenia o zisteníach SOI v nebankových subjektoch súd v žiadnom prípade nesmie brať do úvahy, pretože vec má po právnej stránke posúdiť súd a právny predchodca žalovaného nie je nebankovým subjektom ale bankou, podnikajúcou pod dohľadom Národnej banky Slovenska a argumentácia viažúca sa na nebankové subjekty je neprípustná. Tvrdenia žalobcu o nemožnosti zabezpečenia budúcej pohľadávky by súd nemal brať do úvahy, lebo žalobca si zamieňa vznik a splatnosť pohľadávky. Pohľadávka pôvodného veriteľa vznikla poskytnutím úveru a nie v budúcnosti, v budúcnosti sa stala len splatnou v celom rozsahu v dôsledku porušením zmluvných povinností dlžníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút pre prípad neplnenia záväzkov zo zmluvy uzatvorenej v súlade s ustanoveniami Obč. zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva zdôvodňovať neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Pokiaľ by účelom smernice malo byť vylúčiť akékoľvek zabezpečenie pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv, nepochybne by to v nej bolo uvedené a zákonodarca by mohol pri implementácii smernice takéto zabezpečenie zakázať (ako u zmeniek). Ani smernica ani vnútroštátne normy nevylučujú zabezpečiť záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy; a po

uzatvoreni zmluvy vyhlásiť, že je neprípustné zabezpečiť záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy Dohodou o zrážkach zo mzdy ako neplatnou zmluvnou podmienkou, čo je v rozpore s Ústavou SR ako aj unijným právom. Poukázal na to, že § 53 ods. 4 Obč. zákonníka platného v čase podpisu zmluvy hovoria o neplatnosti podmienky a podmienka je definovaná v § 36 ods.1 Obč. zákonníka ako právna skutočnosť, na splnenie ktorej je možné viazať vznik, zmenu alebo zánik práva alebo povinnosti. Gramatickým výkladom § 53 ods.4 Obč. zákonníka je odôvodnený záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ale právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút a nie jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne alebo nie. Naopak, je to práve na dlžníkovi, či bude plniť dlh riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Poukázal na rozhodovaciu činnosť napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/994/2013 a Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 6C/197/2014, z ktorej tieto závery vyplývajú. So žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť, pretože žalobca v žalobe poukazuje na staršiu a už nie celom aktuálnu judikatúru Súdneho dvora EÚ, ktorá už bola prelomená novšou judikatúrou. Poukázal na to, že petit žaloby obsahuje 4 výroky a žalobca odôvodňuje iba jeden z nich a žiadal, aby súd konanie zastavil pre procesné nedostatky a to nedostatok právomoci súdu vo veci konať, nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného a absenciu naliehavého právneho záujmu.

3. Podľa § 162 ods.1 písm.c/ C.s.p. súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

4. Podľa § 162 ods. 3 C.s.p. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

5. Podľa čl. XII zák.č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a § 11 ods.4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (s účinnosťou od 1.1.2018) spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba)". Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba znie:"18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku."

6. Podľa § 137 C.s.p. účinného od 1.7.2016 žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 194 ods.1 C.s.p. otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

8. Podľa § 194 ods. 2 C.s.p. ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

9. Podľa § 77 ods.1 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

10. Podľa § 4 ods.2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (účinný do 30.6.2006) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

11. Podľa § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. (účinný do 30.6.2006) zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

12. Podľa § 4 ods. 4 zák.č. 258/2001 Z.z. (účinný do 30.6.2006) pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

13. Podľa § 4 ods. 5 zák.č. 258/2001 Z.z. (účinný do 30.6.2006) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 551 ods.1,2 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

15. Podľa § 334 C.s.p. súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Súd na pojednávanie predvolal strany a keďže žalobca nepredložil originál zmluvy o úvere v čitateľnej forme, súd požiadala o predloženie dokladov žalovaného, ktorý predložil zmluvu o úvere, všeobecné obchodné podmienky, zmluvy o postúpení pohľadávok a rozhodcovský rozsudok IG-A/0411/0061 zo dňa 13.4.2012. Súd zlustroval, či nebol na tunajšom súde podaný návrh na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku a zistil z moci úradnej, že žiadna zo strán takýto návrh nepodala.

17. Takto mal súd preukázané, že žalobca ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Poštová banka, a.s. so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/8 ako veriteľom dňa 20.6.2006 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi bezúčelový úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70€), ktorý mal žalobca splácať v 60-tich mesačných splátkach po 1.377,Sk(45,71€) počnúc 20.7.2006; pri dojednanej RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) 9,39%.

18. Žalobca s právnym predchodcom žalovaného na zabezpečenie pohľadávky z úveru uzavreli dňa 20.6.2006 Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka ako zmluvné dojednanie, ktoré tvorí súčasť Zmluvy o úvere v bode (3). Žalovaný nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere titulom viacnásobných zmlúv o postúpení pohľadávky a stal sa novým veriteľom žalobcu a doručil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

19. Súd návrhu žalobcu na prerušenie konania nevyhovel, pretože sám nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie, ani ústavnému súdu ani inej medzinárodnej inštitúcii podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; ohľadne otázky inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, z dôvodu hospodárnosti v konaní, pretože ide o bežný zabezpečovací inštitút, ktorý podlieha prieskumnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a návrh zamietol.

20. Z rozhodcovského rozsudku č. IG-A/0411/0061 zo dňa 13.4.2012 predloženého žalovaným bolo zistené, že STÁLÝ ROZHODCOVSKÝ SÚD zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s. so sídlom Trnavská cesta 7, Bratislava v spore žalobcu : Poštová banka, a.s. Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 proti žalovanému V. A., nar. XXXXXX/XXXX bytom O. XX v spore o zaplatenie 1.078,87€ s príslušenstvom rozhodol o povinnosti žalovaného titulom rovnakej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.6.2006 tak, že : „ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.078,87€, úrok vo výške 7,50% ročne zo sumy 1.078,87€ od 2.2.2011 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu predčasnej splatnosti celého úveru vo výške 44,55€, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti celého úveru do dňa 1.2.2011 vo výške 165,54€, sumu dlžných poplatkov vo výške 38,18€, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 53,09€ “ a prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2012. V lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia žalobca nepodal žalobu o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku.

21. Z vykonaného dokazovania teda vyplýva, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.6.2006, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, lebo ju uzatváral dodávateľ Poštová banka, a.s. v rámci svojej podnikateľskej činnosti s odberateľom fyz. osobou nepodnikateľom na sumu 1.659,69€ (pôvodne 50.000,-Sk) bola ku dňu podania žaloby na tunajšom súde už predmetom rozhodovacej činnosti v konaní pred rozhodcovským súdom sp.zn. IG-A/0411/0061 zo dňa 13.4.2012. Tento rozhodcovský rozsudok je právoplatný, nebol v zákonom stanovenej lehote napadnutý žiadnou zo strán žalobou na súde (o jeho zrušenie) a týmto rozsudkom bolo priznané plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva teda už bola podrobená prieskumu z hľadiska jej platnosti a neprijateľnosti zmluvných

podmienok. Preto nie je daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe o neplatnosť uvedenej zmluvy ani o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože medzi stranami niet stavu právnej neistoty. Určovacie žaloby majú preventívny charakter a v danom prípade už existuje právoplatné rozhodnutie v rozhodcovskom konaní o plnení z totožnej úverovej zmluvy, takže opätovné preskúvanie jej platnosti (z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok, bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) neprichádza do úvahy.

22. V ďalšej časti žaloby sa žalobca len vo vzťahu k žalovanému domáhal neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - Poštovou bankou, a.s. Žaloba bola podaná súd už po prijatí zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 , ktorý v ust. § 137 písm. c/ pripúšťa žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žalobca sa nedomáhal určenia, či tu právo vykonávať zrážky zo mzdy je alebo nie je, ale žiadal určiť neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a takáto žaloba spadá pod ust. § 137 písm. d/ CSP, v zmysle ktorého žalobou možno požadovať, aby súd rozhodol o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ to nevyplýva z osobitného predpisu, nie je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti. Vychádzajúc z toho, že k vzniku právneho vzťahu je potrebné, aby nastala určitá skutočnosť a z toho, že za právnu skutočnosť možno považovať také okolnosti a skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov, teda okrem iného aj právne úkony ako prejavy vôle smerujúce najmä k vzniku, zmene alebo zániku práv, alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, je potrebné konštatovať, že v súčasnosti platný procesný predpis nepripúšťa podanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu, ak to nepripúšťa osobitný predpis. Ak takého predpisu niet, žalobca nemôže žalovať neplatnosť právneho úkonu, ale musí formulovať petit na určenie, či tu právo vykonávať zrážky zo mzdy je , alebo nie je. Žalobca žiadal určiť neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, takáto žaloba spadá pod ust. § 137 písm. d/CSP, avšak nakoľko osobitný právny predpis nepripúšťa žalobu o určenie neplatnosti dohody, bolo potrebné žalobu ako procesne neprípustnú v tejto časti zamietnuť. (judikované rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/239/2017 zo dňa 7.6.2018 publikované pod JUD2848989SK).

23. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o určenie je aj skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitímáciu. Vo všeobecnosti platí, že vecnú legitímáciu v konaní o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má predovšetkým ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva. Rozhodujúce je teda to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (povinnosti), o ktoré v konaní ide. Z právnej úpravy zmluvy o úvere (ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka) vyplýva, že úverová zmluva je dvojstranný právny úkon a v zásade vzniká medzi veriteľom na strane jednej a medzi dlžníkom na strane druhej, pričom na jednej strane alebo na oboch stranách môže vystupovať viac subjektov. Všetci títo účastníci zmluvy sú nositeľmi hmotnoprávnych oprávnení (povinnosti), teda sú vecne legitimovaní, ak sa predmet konania týka tohto právneho úkonu. Obsahom právneho vzťahu z úverovej zmluvy sú práva a povinnosti veriteľa a dlžníka, ktoré sú vzájomné (synalagmatické). Práva a povinnosti vyplývajúce z tohto vzťahu nemožno navzájom oddeliť, ak v konaní ide o určenie neplatnosti zmluvy. Predmet konania sa preto týka tak subjektov, ktoré vystupujú na strane veriteľa, ako aj subjektov, ktoré vystupujú na strane dlžníka. Zmluva nemôže byť určená za neplatnú len voči niektorým z jej účastníkov. Rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 77 ods. 1 C.s. p.), z čoho vyplýva, že účastníkmi konania, či už na strane žalobcu alebo žalovaného musia byť všetci účastníci právneho úkonu, prípadne ich právni nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na nich. Ak žalobca neoznačil na strane žalobcu a žalovaného všetkých účastníkov zmluvy, návrh musí byť zamietnutý pre nedostatok vecnej legitímácie.

24. V súdnej veci je nepochybné, že účastníkom spornej úverovej zmluvy, ktorej súčasťou je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy bola aj Poštová banka, a.s. so sídlom v Bratislave, ktorá nepodala žalobu a nebola žalobcom označená ani ako sporová strana na strane žalovaného. Keďže medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom a žalovaným (ktorý nadobudol pohľadávku titulom jej postúpenia) je vzťah nerozlúčného spoločenstva účastníkov vo vzťahu k určeniu neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy ako aj Dohody o zrážkach zo mzdy, jeho neúčast' v konaní, či už na strane žalobcu alebo žalovaného spôsobuje nedostatok vecnej legitímácie, pre ktorú žaloba musela byť zamietnutá.

25. Súd nezistil žiaden právny dôvod, na základe ktorého by mal žalobcovi priznať vo vzťahu k žalovanému sumu 200€ finančného zadostučinenia a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú a nepodloženú zamietol.

26. Súd vydal vo veci pod č.k. 14Csp/4/2019-21 dňa 23.1.2019 neodkladného opatrenie, ktorým žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 30.11.2018 zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX, zo dňa 20.6.2006 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným do právoplatnosti

skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod. sp.zn. 14Csp/4/2019. Žalobca v návrhu namietal nezákonnosť postupu aktuálneho veriteľa - domáhania sa vykonávania zrážok z jeho mzdy pre neplatnosť dohody o zrážkach mzdy, na základe ktorej sa tieto vykonávajú, ďalej namietajúc, že úverová zmluva (z ktorej veriteľ vyvodzuje svoje práva) obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, pre ktoré je (spotrebiteľská) úverová zmluva neplatná. Súd však v čase vydania neodkladného opatrenia nemal vedomosť o tom, že existuje právoplatný a súdom nezrušený rozhodcovský rozsudok na plnenie z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy. Cieľom neodkladných opatrení, ktoré súdy vydávajú v občianskom súdnom konaní, ak sa veritelia domáhajú výkonu zrážok zo mzdy u spotrebiteľských zmlúv je zabránenie výkonu práva zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá neprešla kontrolou neprijateľných zmluvných podmienok. Avšak v prejednávanej veci súdu bráni v prieskume už vydaný právoplatný a nezrušený rozhodcovský rozsudok. Súd zrušil vydané neodkladné opatrenie, pretože veci samej sa nevyhovelo a pominuli dôvody, pre ktoré bolo vydané.

27. Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“),súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Žalovaný mal v spore plný úspech a súd mu priznal náhradu trov konania 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.